

© Felipe Mena

la llista
de **Jennifer Tremblay**
direcció **Allegra Fulton**

Teatre Lliure Montjuïc / Espai Lliure . del 21 de gener al 14 de febrer

La llista

de **Jennifer Tremblay** direcció **Allegra Fulton**

intèrpret

Laia Marull

traducció del francès **Cristina Genebat** / escenografia i vestuari **Jose Novoa** / caracterització **Paula Ayuso** / il·luminació **Mingo Albir** / vídeo **Ramon Balagué** i **Kitiara Ferran** (Minifilms) / espai sonor **Mar Orfila**

ajudant de direcció **Mia Esteve** / cap tècnic **Arnau Planchart** / producció executiva **Mireia Farrarons** (La Brutal)

realització de vestuari **Goretti**

coproducció **Teatre Lliure** i **La Brutal**

agraïments **Anna Guix**, **María Jesús Bronchal**, **Isa Casanellas**, **Jennifer Tremblay**, **Kelly Thornton**, **Denyse Karn**, **Gloria Montero**, **David Fulton**, **Miguel Fulton Rhys Fulton-Doyle**, **Andrew Tarbet** i **Clàudia Costa**.

espectacle en català

durada aproximada **1h. 10' sense pausa**

24/01 col·loqui amb la companyia després de la funció
emissió **EN DIRECTE!** a través del web **a partir de les 20h.** aproximadament

26/01 a les 18:30h. Àgora Lliure È UPF: Una dona en conflicte amb el paisatge

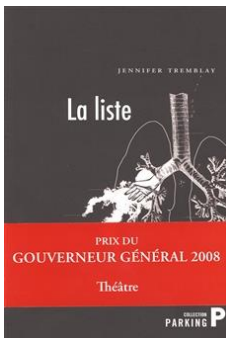
seguiu **#lalista** al twitter

horaris: de dimarts a divendres a les 21h.
dissabte a les 21:30h.
diumenge a les 18:30h.

preus: 29"
26" compra avançada
24,50" amb descompte (excepte els dies de l'espectador)
22" el dimarts i el dimecres (dies de l'espectador)
20" Tarifa Plana Abonats
15" tarifa última fila i Carnet Jove -25

Del Canadà passant per **La Brutal** ens arriba aquest monòleg de **Jennifer Tremblay**. Una dona fa llistes aparentment banals de les coses que ha de fer. **Laia Marull** és aquesta dona, dirigida per l'actriu **Allegra Fulton**.

Obra per a una actriu. Una dona que esquiva la vida. Frases curtes, que ens descobreixen el seu món interior, configuren la trama i ens ajuden a descobrir la vida d'ella i el perquè del seu remordiment. Un text d'abast universal en què es reflecteix una societat cada cop més allunyada de les coses essencials, perduda en les obligacions quotidianes i desconnectada dels fets més senzills. Una possibilitat de canvi. Un relat en format de llista.

El text de **La liste** va ser guardonat amb el **Prix du Gouverneur général 2008 en théâtre**, el **Prix Auteur Dramatique Banque Laurentienne 2009-2010** i el **Prix Michel-Tremblay 2010**. El gener del 2010 va ser publicat per Les Éditions de la Bagnole, una editorial fundada per l'autora i **Martin Larocque**.

En francès, es va estrenar el 12 de gener del 2010 al **Théâtre d'Aujourd'hui** de Mont-real, dirigida per **Marie-Thérèse Fortin** i interpretada per **Sylvie Drapeau**.

I en anglès, el 1 d'octubre del 2010 al **Canadian Stage** de Toronto coproduïda amb el **Nightwood Theatre**, dirigida per **Kelly Thornton** i protagonitzada, precisament, per **Allegra Fulton**.

més informació

<http://www.leseditionsdelabagnole.com>

<http://www.theatredaujourd'hui.qc.ca/archives/pieces/liste>

<https://www.canadianstage.com>

Vaig tenir el meu primer contacte amb l'obra de Jennifer Tremblay l'any 2010 precisament amb *La llista*, guanyadora del premi Governor General, quan em van demanar d'actuar-hi al Nightwood Theatre de Toronto. Posteriorment, l'any 2014, vaig realitzar-ne la seqüela, *The Carousel*, produïda pel mateix teatre. Totes dues van ser estrenes mundials en llengua anglesa. I totes dues van ser un gran èxit i em van portar a una profunda comprensió de la veu teatral de Jennifer Tremblay.

Després, *La llista* s'ha traduït a molts idiomes i muntat en molts països de tot el món, però fins avui encara no s'havia fet ni a Catalunya ni a l'Estat espanyol.

La llista és un monòleg rigorós, exigent i atractiu que explica de manera poètica la història d'una dona que pateix una situació terrible en el nostre món modern i atrafegat. Mentre fa equilibris per fer compatible la vida familiar, el matrimoni, el deure i el plaer, un fet posa en dubte el seu món acuradament construït. Veurem com ha de desmuntar els supòsits que té de ella mateixa. Finalment, el seu dilema és un retrat bell i captivador d'una de les facetes de la dona d'avui. I aquest paper exigeix una gran actriu.

Conec la Laia Marull des de fa més de deu anys. La vaig conèixer quan estava filmant a Mont-real i ens vam fer amigues. Com que totes dues som actrius, la nostra conversa sovint ha tractat dels interessants mons on ens trobem immerses com a intèrprets; tant els interiors com els exteriors. Després d'haver-ne fet tres, sé que fer un monòleg és un dels ritus de pas de qualsevol gran actor, essent l'experiència un gran mestre, i sens dubte una manera de créixer com a intèrpret. Coneixent l'obra de la Laia i la seva persona, crec que està en el moment perfecte per fer aquesta peça.

El meu interès per dirigir-la radica, sobretot, en explicar aquesta història fascinant amb aquesta actriu meravellosa. En poder crear amb la meva col·lega Laia. En fer una bonica obra d'art. Cada dia busco en mi mateixa, en la meua vida i en cada projecte creatiu, la compassió, la curiositat i l'optimisme. Em sento molt afortunada d'haver trobat àmpliament cada una d'aquestes coses aquí, amb el meu equip de Barcelona. Estic plena de gratitud i de alegria per haver pogut viure aquesta meravellosa aventura creativa amb La Brutal i el Teatre Lliure.

Allegra Fulton

Lalister

El meu fill Miro, de sis anys, em pregunta: «Mama, com se scriu *La liste*?»

Jo li responc: «És fàcil, segur que ho saps fer. Ho proves, a veure?» En Miro ho prova : «l-a-l-i-s-t-e».

Laliste: quina paraula inventada més bonica. Podria ser un nom comú, sorgit del verb *lalister*, que voldria dir «intentar recordar l'ordre dels esdeveniments que han passat.» *Laliste* significaria, doncs, «discurs interminable sorgit d'aquest esforç de memòria.»

Gràcies Miro. Enganxarem un *post-it* a Le Robert per integrar oficialment aquesta nova paraula a la llengua francesa. No són ni les 7h. del matí. Busco on vaõ *Lalister* se situa just abans de *lallation*, que significa: «Emissió de sons més o menys articulats per un infant, abans d'adquirir el llenguatge» õ i just després dels prefix i del sufix *lallo* i *lallie*, del grec, i que volen dir «parlar».

Caram.

La liste porta a escena un sol personatge, una dona, perfeccionista al màxim, totalment empassada per una feixuga quotidianitat. Ella *laliste*, i aquest *lalister* explica, a mesura que es va elaborant, com la Caroline, la veïna, mare de cinc nens petits, ha mort de manera estúpida. Quin gest ha faltat, quin gest hi falta, en la nostra interminable coreografia de la quotidianitat, que fa que la Caroline mori?

Jennifer Tremblay

la premsa ha ditō

%Afegeix aquesta a la teva llista de coses per fer.+

Toronto Sun

%Escarit, calculat, precís i poètic, un monòleg d'una gran riquesa.+

Rue Frontenac

%Una nova autora dramàtica amb veu original i potent, Jennifer Tremblay. La peça esdevé un mirall que apunta a la cara de cada espectador. La força del text de Tremblay és la de saber passar, sense esforç aparent, de allò que és personal a allò universal, i de la trivialitat a la tragèdia.+

Le Journal de Montréal

%Allò que has de veure aquesta setmana. La força de les paraules de Tremblay rau en el seva simplicitat poètica, en la seva universalitat+.

Toronto Life

%Aquest serà un dels espectacles de la temporada. Garantit. Allegra Fulton... sap com ser dins, al voltant i de través en un monòleg, com variar el ritme, el tempo i la gradació, com tenir la audiència al palmell de la mà, com portar-los a un petit i excepcional viatge teatral.+

Toronto Star

%Un espectacle triomfant. Hi ha moments de humor, però és en la poesia de l'obra, en el polir la joia de les accions de cada dia, allò que la banya de llum i de profunditat... Fulton està increïble usant la veu i el cos per mostrar aquest personatge complex, sense amagar les qualitats menys agradables, com també el dolor empàtic i la soledat que la té atrapada.+

Now Magazine

%La llista és especial en tots els sentits. No us la perdeu!+

Here and Now

ÀGORA LLIURE - UPF

Dimarts **26 de gener**

Una dona en conflicte amb el paisatge

taula rodona amb **Mary Nash, Roser Casanovas i Allegra Fulton**

«No em puc escapar del paisatge». Una frase de la dona sense nom que protagonitza el monòleg de Jennifer Tremblay. Una mestressa de casa obsessionada amb les llistes per alleujar el problema que no té nom, en paraules clàssiques de la feminista Betty Friedan. En aquest personatge es concentra un fort sentiment de culpa per una cosa que hauria d'haver fet i que desencadena una tragedia, i un gran desencaix amb una societat suburbana que ell mateix ha escollit per escapar de la ciutat amb el seu marit i els seus fills, per canviar l'efec de la claustrofòbia per laangoixa de laagorafòbia. Una dona que se sent immersa en un exili permanent, un aïllament interior alimentat d'insatisfacció que es tradueix en un conflicte irresoluble amb l'entorn. Per disseccionar aquest polièdric retrat en femení, l'Àgora aportarà la visió de la psicologia per parlar de la culpa, el magisteri d'una arquitecta per analitzar l'entorn urbà des d'una perspectiva de gènere, i l'experiència d'una expatriada per narrar el procés d'adaptació a un nou entorn cultural i urbà.

Montjuïc È a les 18:30h. durada aproximada **1h.30**

entrada lliure È aforament limitat

col·laboradors

Mary Nash

Catedràtica de Història Contemporània a la Universitat de Barcelona. Es va doctorar el 1977 amb la tesi *La mujer en las organizaciones de izquierda en España (1931-1939)*. Imparteix el curs Identitats de gènere, presències i protagonisme de les dones al món contemporani del Màster de Història Contemporània i Món Actual de la UB, a part de dirigir-ne els treballs finals. La seva línia de recerca se centra en la història de les dones, el discurs i les representacions culturals de gènere, la diversitat cultural i els processos migratoris actuals. Darrerament també s'interessa per les representacions de raça i gènere que qüestionen la conflictivitat cultural. Destaquen entre les seves publicacions *Inmigración, género y espacios urbanos: los retos de la diversidad*, (Barcelona, Bellaterra 2005), *Los límites de la diferencia: alteridad cultural, género y prácticas sociales* (Barcelona, Icària 2009) i *Feminidades y masculinidades: arquetipos y prácticas de género* (Madrid, Alianza 2014). És coordinadora directora del Grup de Recerca Consolidat de Multiculturalisme i Gènere, en el qual ha dirigit i realitzat diversos projectes.

Roser Casanovas

És arquitecta. Va obtenir el Màster Laboratori de la Vivenda del segle XXI amb la tesina *La gestió de la vida quotidiana a les colònies tèxtils catalanes* (FPC-UPC) i des del 2011 cursa un Màster d'Investigació d'Urbanisme a l'ETSAB-UPC. Ha estat col·laboradora permanent de l'estudi Montaner Muxí Arquitectes del 2005 al 2015, on ha realitzat diversos projectes arquitectònics i urbanístics, a més de projectes d'investigació. Des del 2009 és coordinadora acadèmica del Màster Laboratori de la Vivenda del segle XXI, on imparteix també el taller *La casa sense gènere*, *Urbanística I: 5 recorreguts per Barcelona* amb Isabel Aparici, i el taller de *Revisió tipològica* amb Tania Magro Huertas. Des del 2006 forma part del Col·lectiu Punt 6, un grup de dones de diverses àrees de coneixement a l'entorn de l'urbanisme, l'arquitectura i la sociologia, que repensa els diversos espais urbans des de la perspectiva de gènere interseccional, la sostenibilitat, la participació, l'acció comunitària i l'economia solidària. Un dels nuclis de treball i d'estudi del Col·lectiu Punt 6 és repensar els suburbis i les àrees residencials monofuncionals de baixa densitat des de la perspectiva de gènere i per millorar la vida quotidiana de la gent.

l'autora

Jennifer Tremblay

Forestville (El Quebec), 1973

És nascuda a la riba nord del riu Saint-Laurent. El 1990 va publicar un recull de poesia titulat *Histoires de foudre*. El 1995 va acabar els estudis de scriptura creativa a la Universitat del Quebec a Mont-real i va publicar contes en diverses revistes. A partir d'aquell moment, va escriure més de 100 capítols de *Les Chatouilles*, una sèrie infantil de televisió de Radio Canada.

El 2004 va fundar amb Martin Laroque Les Éditions de la Bagnole, on ha publicat una novel·la, *Tout ce qui brille*, i també nombrosos llibres per a nens. El 2008 va rebre el del Prix du Gouverneur Général 2008 en théâtre per *La liste*. La peça ha estat traduïda a diverses llengües i s'ha estrenat en escenaris de arreu del món. El 2011 va publicar-ne una segona part, titulada *Le carrousel*, i també un poètic diari de viatge il·lustrat sota el títol *De la ville, il ne me reste que toi*. El 2013 apareix el volum infantil Maria Chapdelaine. El 2014 publica la tercera part de la trilogia iniciada amb *La liste*, *La délivrance*, i el volum il·lustrat *L'incroyable aventure de Matisse et des vaches lunaires*. Darrerament ha publicat la novel·la *Blues nègre dans une chambre rose* i *Roméo et Juliette*, una adaptació del clàssic per a joves.

Actualment continua essent l'editora i directora literària de Les Éditions de la Bagnole.

més informació

<http://www.doollee.com/PlaywrightsT/tremblay-jennifer.html>

la intèrpret

Laia Marull

Barcelona, 1973

Debuta professionalment de la mà de Lluís Pasqual amb *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès al Teatre Lliure. Després de estudiar art dramàtic a l'escola Nancy Tuñón, en teatre ha treballat, entre d'altres, sota la direcció del mateix Pasqual a *Un dels últims vespres de carnaval*, Hermann Bonnin (*La loba*), Xavier Albertí (*Antoni i Cleopatra*), Joan María Gual (*La dama del mar*), Joan Lluís Bozzo (*Maror*), Joan Riera (*El cau*), Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*), Robert Lepage (*Le poligraphe*), i Mario Gas (*Mare Coratge i Lulú*) i Georges Lavaudant (*Edipo, una trilogía*). Amb el director cinematogràfic Salvador García Ruíz va participar també a *Nina* al Teatro Español de Madrid, i va guanyar el Premi Max i el Premi Miguel Mihura a la millor actriu de la temporada 2007. També ha participat en el muntatge de *Roberto Zucco* dirigit per Julio Manrique, i en *Hedda Gabler*, dirigit per David Selvas.

En televisió, es va donar a conèixer en sèries com *Estació d'enllaç*, *Renda antiga*; *Primera jugada* o *Pirata*. Recentment ha format part de les tvmovie *La Xirgu* i *Ermessenda* per a TVC, i de les sèries *Los nuestros* i *Carlos, Rey Emperador*. En cinema, ha participat a les pel·lícules següents: *Razones sentimentales* de Antonio A. Farré, *Asunto interno* de Carles Balagué, *Mensaka* i *Las voces de la noche* de Salvador García Ruiz, *La sombra de Caín* de Paco Lucio, *El viaje de Arián* de Eduard Bosch, *Pleure Pas*, *Germaine* de Alain Dehallaux, *Fugitivas* de Miguel Hermoso, *Café Olé* de Richard Roy, *Te doy mis ojos* de Áscar Bollaín, *Oculto* i *Lisboa* de Antonio Hernández, *El Greco* de Yannis Smaragdis, *La herencia de Valdemar* de José Luis Alemán; *Pa negre*, de Agustí Villaronga; *Las olas*, de Alberto Morais; el curt *Àlex*, de Laura García, i en *Como estrellas fugaces*, de Anna di Francisca. Durant el 2015 ha rodat 3 pel·lícules pendents de data de estrena: *Quatretondeta* de Pol Rodríguez; *La madre*, de Alberto Morais, i *Brava*, de Roser Aguilar.

En reconeixement a la seva activitat ha rebut, entre altres guardons, tres premis Goya: Millor Actriu Revelació per *Fugitivas*, Millor Actriu per *Te doy mis ojos* . per la qual també rep la Concha de plata al Festival de Cinema de San Sebastián. i Millor Actriu de Repartiment per *Pa negre*.

més informació

<http://www.walter-garcia.com/laiaMarull.html>

la directora

Allegra Fulton

Toronto (El Canadà)

És una del les actrius més cèlebres de Canadà. Nascuda a Toronto, va passar la infància entre Toronto, Barcelona i Sydney. Comença a treballar professionalment als 11 anys i la seva carrera s'ha desenvolupat entre Europa, els Estats Units i el Canadà. Ha rebut nombrosos premis i extensos elogis de la crítica. Ha rebut grans elogis de la crítica pel seu treball en més de 50 produccions teatrals, tan clàssiques com contemporànies. L'any 2010 va protagonitzar la versió anglesa de *La liste*, dirigida per Kelly Thornton. Destaca especialment el seu paper a *Frida K.*, un text escrit per la seva mare, novel·lista i dramaturga, Gloria Montero, un *tour de force* per a una sola actriu sobre la vida de Frida Kahlo. El espectacle va rebre nombrosos elogis durant la seva gira per l'Amèrica del Nord. Segons el *New Yorker Magazine*, «la interpretació de Fulton és fascinant i totalment convincent». Per al *New York Magazine*, «Fulton és Kahlo amb una hipnòtica, impecable i calibrada intensitat». I el *Village Voice* va destacar la producció, «una de les més extraordinàries interpretacions dels escenaris de Nova York». Després de tres temporades en cartell a Toronto, Fulton va rebre el distingit premi Dora Mayor Moore a la Millor Actriu. Els consolat de Mèxic i del Canadà la van convidar a actuar a Mèxic D.F., la ciutat de Frida, on va ser rebuda amb una aclamació unànime. L'any 1997 va començar a dirigir teatre, amb *The Doctor Is In*, de Ken Garnham. Des deleshores ha dirigit sis peces contemporànies del teatre canadenc: *Johnny Mangano And His Astonishing Dogs*, *Oh Ya*, *Porn Shop*, *Boob Soup*, *Excellence*, *Ontario* i *Trace*, guanyadora del Top Pick of Toronto Fringe.

En la seva extensa carrera en cinema i televisió, ha col·laborat amb destacats directors com David Cronenberg, Nick Cassavetes, Don McKellar, Bruce MacDonald, Denys Arcand, François Girard i Angelica Huston. Ha estat nominada al Premi Gemini per *Blue Murder* i també per *Choke* de David Hyde, pel qual va obtenir el premi a la Millor Actriu del Festival Love and Lust el 2005 i nominada a l'Actra Award. I va ser la guanyadora del Premi a la Millor Actriu del Cabbagetown Film Festival per *Lodny*.

També ha escrit i interpretat el curtmetratge *The Hangman's Bride*, guardonat amb el premi Genie al Millor Curtmetratge, el Golden Sheaf al Yorkton Film Festival, i el Gold Award al Houston WorldFest a Houston, Texas.

més informació

<http://www.allegrafulton.com>

La Brutal

La productora **La Brutal** neix el 2011 a Barcelona, amb la voluntat de aglutinar professionals del panorama teatral de la ciutat al voltant de projectes independents, innovadors i contemporanis. Molt sovint les dinàmiques teatrals, les públiques i les privades, responen a criteris estrictament empresarials o programàtics, i els actors, directors, escenògrafs, etc. que les portem a terme acabem no tenint cap mena de vincle amb les produccions en què participem.

La Brutal vol ser motor de projectes personals, genuïns i amb un marcat accent urbà. Volem ser una productora compromesa en els canvis que ens envolten i també amb la ferma voluntat de atraure nou públic al teatre. La complicitat, el risc, l'epemoció, la paraula, la fisicitat, l'anàlisi, la recerca de noves formes i narratives són conceptes centrals de la nostra pràctica teatral.

espectacles

2014 *Santa Nit* de Cristina Genebat, dir. Julio Manrique i Xavi Ricart. Coproducció amb Bitò Produccions.

2015 *Timó d'Atenes* de William Shakespeare, dir. David Selvas. Coproducció amb el TNC

Trilogia TOT PELS DINERS: *Mammón* de Nao Albet i Marcel Borràs; *Cleòpatra* de Ivan Morales, i *Lopnzena plaga* de Victoria Szpunberg dir. David Selvas. Coproducció amb el Teatre Lliure.

Los esquiteers de Nao Albet i Marcel Borràs. Coproducció amb Grec 2015 Festival de Barcelona i Temporada Alta . Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt.

Una altra pel·lícula de David Mamet, dir. Julio Manrique. Coproducció amb Temporada Alta . Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt.

en preparació

2016 *Don Joan* de Molière, dir. David Selvas. Coproducció amb el TNC

més informació

<http://www.labrutal.com>